



ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΔΑΦΑΔΑΦΗΣ ΦΡ. 10.

ΠΑΝΑΓΗΣ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΣ

Υπό δεινής νόσου προσβληθείς, απεβίωσε και έκη-
δεύθη μετά μεγάλης πομπής και δαπάναις του δή-
μου Κρανίων, ο Παναγής Βινιεράτος.

Χωρίς να ήναι δεινός τις ρήτωρ ή δημοσιογράφος,
γοητεύων και σύρων τα πλήθη, ο Βινιεράτος, από
της Ένώσεως και έν τω στενωπό κύκλω της Κεφαλ-
ληνίας, και δη του Άργοστολίου, τοιαύτην ήσκησεν
έπιρροήν επί του κυρίως λαϊκού στοιχείου ώστε να
καταστή μέχρι σήμερα ο μεγαλείτερος των κομ-
ματάρχων έν Κεφαλληνία και ο μόνος έν Άργο-
στολίω συγκεντρώσας έν τω προσώπω του ισχύν
έκλογικήν μεγάλην και αδιάσειστον.

Η δύναμις του υπήρξεν έν τη πενία του και έκο-
ρυφώθη διά του κατ' αυτού άμειλίχτου πολέμου
της άρχοντικής τάξεως.

Διότι υπήρξε διαίρεσις τάξεων έν Άργοστολίω
κατά το μείζον διάστημα των έκλογικών αγώνων
του Βινιεράτου, αγώνων οίτινες ήγαγον το όνομά
του έκτός του δήμου Κρανίων και έξω άκόμη της
Κεφαλληνίας.

Είς τους αγώνας τούτους, κατά τους όποιους ο
Βινιεράτος υπήρξεν ή σημαία της συγκεντρώσεως
του λαϊκού στοιχείου, πλέον ή άπαξ συμμαχίαι χρή-
ματος και κυβερνητικής ισχύος συνετρίβησαν. Τετρά-
κις ο Βινιεράτος εξέλέγη δήμαρχος και άίς βουλευ-
τής. Υπήρξεν όμως υποψήσιος πάντοτε, συνεχίζων

άδικόπως την πολιτικήν δράσίν του. Είτε άμέμπτως
διευθύνων και διαχειριζόμενος τα του δήμου, όπως
κατά τάς συμφοράς των σεισμών και είς άλλας άνω-
μάλους περιστάσεις, είτε μετέπειτα είς θουελλώδεις
έποχάς άχαλινώτου κομματικού ανταγωνισμού δρά-
σας, υπήρξε πάντοτε το πολιτικόν είδωλον μεγάλης
μερίδος των έργατών, των αγοραίων, των πτωχών
έν γένει, διότι τούτους ίδίως έκολάκευσε, τούτους
έπεριποιήθη, μετ' αυτών συνέπασχε, πτωχός και
ούτος, στερηθείς πολλάκις και αυτόν τον έπιού-
σιον.

Υπήρξεν έποχή κατά την όποιάν ο κατά του Βι-
νιεράτου και της λαϊκής μερίδος λυσσώδης πόλεμος
είχεν ήλεκτρίσει πάσαν καρδίαν συμπαθούσαν προς
τά πλήθη των υποδεεστέρων, και εκ της πείσμονος
και κρατεράς άμύνης προέκυψαν κάποτε έλπίδες πο-
λιτικής εργασίας παρομοίας προς την των προηγμέ-
νων κοινωνιών. Ο χρόνος όμως μετέτρεψε τά πρά-
γματα, και ελατήρια έλκυστικώτερα των δοξασιών
και των πεποιθήσεων ήλλοίουν βαθμηδόν την σημα-
σίαν των αγώνων και παρεμόρφονον όλίγον κατ'
όλίγον τον άρχικόν χαρακτήρα των.

Την μεταβολήν δέ των έκλογικών ήθών παρ' ήμίν
ήκολούθησε τοιαύτη μετατροπή όρων, ώστε κατά την
κηδείαν του Βινιεράτου, τον όποιον λαϊκή αγάπη,
προσωπικά συμπάθειαι, πολιτικοί ύπολογισμοί, με-
γαλοπρεπώς συνώδευον είς τον τάφον, οί άμειλιτώ-
τεροι των πάλαι πολεμίων του διηγωνίζοντο περί το
φέρετρόν του άμιλλώμενοι τίς πρώτος να προσφέρει
φόρον σεβασμού προς τον κηδεύόμενον άνδρα.

Η ιδέα είχε κηθευθή πρό πολλού.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1Σ4Υ1Φ30072

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΥ



**Ὁ Γζάννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.**

Μεγαλοπρεπῆς καὶ ἐπιβάλλουσα ἐγένετο τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἡ κηδεῖα τοῦ γηραιοῦ πολιτευτοῦ.

Ἄμα τῆ ἀγγελία τοῦ θανάτου τοῦ προσκληθῆν ἐκτάκτως τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐψήφισε παμφηφεί, νὰ ἐκφρασθῶσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος συλλυπητήρια ἐκ μέρους τοῦ Δήμου· νὰ ἀνηρτηθῆ μεσίστιος ἢ σημαία εἰς τὸ Δημοτικὸν κατάστημα ἐπὶ διήμερον, νὰ κατατεθῆ δαπάνη τοῦ Δήμου στέφανος καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον ἐν σώματι τὴν κηδεῖαν, νὰ πληρωθῶσιν δὲ ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ ταμείου ὅλα τὰ ἐξόδα τῆς κηδεῖας.

Περὶ τὴν δεκάτην ὥραν ἐγένετο ἡ ἐκφορὰ τοῦ λειψάνου παρακολουθοῦντος ἐν συγκινήσει ἀπείρου κόσμου.

Διμοιρία τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς ὑπὸ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν κ. Παῖζην, παραταχθεῖσα κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐκφορᾶς πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ ἀποθανόντος, ἀπέδωκεν αὐτῷ τὰς κεκανονισμένας τιμὰς, φέροντι τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν τοῦ Σωτήρος.

Στέφανοι κατετέθησαν οἱ ἐξῆς :

- 1.) Τῆς λαϊκῆς μερίδος Ἀργοστολίου.
- 2.) Τοῦ λαοῦ Ἀργοστολίου.
- 3.) Τοῦ Δήμου Κρανίων.
- 4.) Τοῦ κ. Α. Μομφερράτου ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας.
- 5.) Τοῦ κ. Α. Ῥωμάνου τέως ὑπουργοῦ.
- 6.) Τοῦ Γερ. Ἀρσένη Τσιρόλια.
- 7.) Τοῦ Φωκίονος Κολαίτη.
- 8.) Τοῦ Παναγῆ Φωσκαρίνη.
- 9.) Τοῦ Γερασίμου Ἀντύππα.

Τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου ἐβάσταζον ὁ κ. Δήμαρχος Λουκάτος, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου κ. Σ. Κεσμετάτος, ὁ πολιτικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ κ. Ῥωμάνου κ. Ν. Τρωίανος, ὁ ὑποψήφιος βουλευτῆς κ. Κωνσταντῖνος Γεράκης καὶ ὁ δικηγόρος κ. Νικόλαος Χαριτάτος.

Ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία, χοροστατοῦντος τοῦ Σ. Ἐπισκόπου Δαμασκηνοῦ, ἐψάλλη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου τῶν Ξένων.

Διαρκούσης τῆς κηδεῖας, ὅλα σχεδὸν τὰ κατὰστημα τῆς ἀγορᾶς καὶ τινα τοῦ λιθοστρώτου, ἀνήρτησαν μελανὰ σήματα.

Τὸν Βινιεράτον εἰλικρινῶς ἐκλαυσαν, ὁ ὄχλος ὁ ὅποιος τυφλῶς τὸν ἠγάπησε διότι ἦτο ἄξιος τῆς ἀγάπης του καὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν φιλελευθέρων ἀρχῶν οἱ ὅποιοι ἐν τῷ προσώπῳ του ἐβλεπον θριαμβεύουσαν τὴν ιδέαν των.

Γ. — Πάμε λοιπὸν, μωρὲ Μαρῆ, κι' ἐμεῖς στὸ πανηγύρι νὰ ἰδοῦμε τὴν ἀδυναμιὰ πᾶχουν οἱ καλογῆροι, νὰ ἰδοῦμε τοὺς μονάζοντας πνευματικούς πατέρας καὶ νὰ καλστυχίσωμεν τὰς ἐαυτῶν γαστέρας· ἐν μέσῳ δὲ τῶν λογικῶν προβάτων κι' αἰγιῶτων, νὰ βροῦμε καὶ τὸ Χρύσανθο τῶν Πέντε Πηγαδιῶν.

Πάμε νὰ προσκυνήσουμε κι' ἐμεῖς τὸν Θεοφόρον τοῦ ἡ περιουσία του καὶ τὰ ὑπάρχοντά του, ἐτάχθησαν εἰς ὄφελος πατέρων διαφόρων τοῦ σωτηριᾶν ψυχικὴν ἐζήτησαν κοντά του· Πάμε νὰ φύγῃ ἀπὸ μᾶς ὁ δαίμων ὁ κακὸς πρὶν εὖρη ἀραλίκι ἐντός μας νὰ κουβαλιστῆ οἰκογενειακῶς χωρὶς κανένα νεῖκι.

Ἄς πάμε στὴν πανήγυρη τοῦ θεῖου τοῦ βλαστεῦ νὰ ἰδοῦμε καὶ τὰς ἀδελφὰς τὰς νύμφας τοῦ Χριστοῦ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ οὐρανοῦ καὶ γῆς μετεωρίζονται καὶ μεταξύ των ταχτικά, θεοπρεπῶς ὑβρίζονται.

Νὰ πάρωμε καὶ τὴν εὐχὴ τὴν τῆς Ἠγουμενίσσης, ποὺ τὴν πικραίνουσι τὴ φτωχὴ μὲ τὰς συχνάς μηνύσεις

Στὴν ἀγία του λάρνακα γονατιστοὶ νὰ πέσουμε κι' νὰ ταχτοῦμε, βρε Μαρῆ, καὶ νὰ παρακαλέσουμε, πρῶτος κι' ἐταύτην τὴ φορὰ ὁ Ἄθως νὰ πιτύχῃ γιὰ νὰ ζηλέψουν πανταχῶ τοῦ τόπου μας τὴν τύχη. Πάλιν εἰς ἀξιώματα μεγάλα ν' ἀριθάρῃ καθὼς καὶ πάλιν ἐφθασε, καθὼς καὶ πρὶν ἀνῆλθε, κι' ὅταν χριπὰς τὴν πόστα του γιὰ νὰ ζητήσῃ χάρι, ν' ἀκούῃ ἀπὸ το θεοῦ τοῦ « ὁ κυριεὶς ἐξῆλθε! »

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ**

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Νὰ δεηθῶλεν ἐκτενωῶς καὶ γιὰ τὸ Μομφερράτο·

— ἄλλο γαρούφαλο κι' αὐτὸς ἄλλο Κωστανινάτο!—

— Μ' αὐτὸς μωρὲ τοῦλάχιστον εἶν' ἄνθρωπος γραμμάτων·
εἶν' ἐπιστῆμων ἄριστος μορφώσεως τελείας·

ἔβγαλε τὸ Ἐνεχικὸν καὶ πλῆθος συγγραμμάτων.

Γ. — Ἐμεῖς δὲν ἐνεχόμεθα σ' αὐτὰς τὰς ὠφελείας.

Χόρτατε μὲ συγγράμματα, μὲ νεμικὴ σφία!

Στὸν τόπο μας μ' αὐτὰ ποῦ λὲς τί ὄφελος γενιέται;

Ἐβγαλε κι' ὁ Καλλίνικος τὴν Πατριδογραφία

κι' ὁ κύριος Εὐάγγελος τὴν Πέτρα ποῦ κουμίζεται!

Τόσον καιρὸ ποῦν ὑπουργός, τί ἔλαμε βρὲ χάχα;

Στὴν θέσιν ἐπαίεφερε τὸ Μπαρτσαβιά μονάχα

Στὸν Ἅγιο τὸν εὐσπλαγχοῦ ἰκέτης θὰ προστρέξω
μήπως φλορέντσα, βρὲ Μαρῆ, πέση στοὺς Πρόνους ἔξω
καὶ μᾶς κρώση ὁ γιατρός ὁ σεβαστὸς παπούλης
καὶ χάσουμε τὴν δύναμιν τῆς ἐνεργείας οὐλῆς.

Στὸν Ἅγιο θὰ δεηθῶ μὲ δακρυσμένο μάτι,
σῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ νὰ μᾶς διαφυλάττη
τὸν πάππο μας τὸν προσφιλῆ, τὸν πάππο τὸν κολεᾶ
πῶφτασε καὶ τὸν Κέφαλο τὸν πρώτο βασιλέα.

Μ. — Κι' ἐγὼ πολὺ τὸν ἀγαπῶ, βρὲ Γιάννη τὸ παππούλη
ποῦ τὰ κλαψιάρικα παιδιὰ τὰ βάνει στὸ σακκούλι.

Γ. — Πρέπει λοιπὸν νὰ βάλουμε ὅλη μας τὴν αὐτὴ
ἐφέτο νὰ στελιάσουμε τὸν πάππο βουλευτὴ
γιατὶ θὰ εἶναι ἄδικον καὶ προσβολὴ μας κάπως,
ἀπὸ μπεμπέδες τοῦ βυζιῦ νὰ νικηθῇ ὁ πάππος!

Στὸν Ἅγιο γονατιστοὶ
νὰ πέσουμε γιὰ τὸν Κωστῆ
τὸ ζωηρό μας τὸ πουλί,
τὸ ζωηρό μας φίλο,
ἂν μᾶς προσβαλοῦν στὴ Βουλὴ
νὰν ἕνας καὶ γιὰ ξύλο.

Μ. — Ὁ Κώστας εἶναι βουλευτὴς ἀπὸ τὰ τώρα Γιάννη,
κι' ἐστὶ μὲ ὄχιως νὰ ταχτῆς ἡ δέησις σου πιάνει

Γ. — Τότε λοιπὸν νὰ πάρουμε κερὶ γιὰ τὸ Σπινέλη.

Μ. — Βρὲ δὲ βαριέσαι νὰν τὸ λὲς εὔτε κι' αὐτὸς δὲ θέλει.

Γιὰ τὸ Σπινέλη τὰμαπα.

γὰ λὲς πῶς ἀπαιτοῦνται;

Μ' αὐτὰ δὲν εἶναι πράγματα

διὰ νὰ συζητοῦνται!

Ὁ Διονυσάκης τίθεται ἐκτὸς ἀμφιβολίας.

Γ. — Τὰ ἴδια μούπε κι' ὁ Κλαδάς κι' ὁ κύριος Ἡλίας.

Νὰ κάμω γιὰ τὸ Θεόδωρῆ τοῦλάχιστον σκουτέλα;

Μ. — Ὁ Θεόδωρῆς μὲ τὸ κρυφὸ καὶ μὲ τὴ μπαγατέλα
τὴν ἔχει τὴ γαϊδοῦρα τοῦ, μού φαίνεται δεμένη,

Γ. — Τότε λοιπὸν δὲν μένει·

παρὰ νὰ γίνῃ αἴτησις διὰ τὴν σωτηρίαν
τοῦ νῦν εἰς χεῖρας ἔχοντος τὴν αὐτοκρατορίαν.

Μ. — Γιὰ τὸν κλεινὸν διάδοχον ἀμφιβολίαν ἔχεις;

Μὰ τότε πόρρω, φίλε μου, τοῦ πράγματος ἀπέχεις!

Μέγας ὁ ἐνθουσιασμός

διὰ τὸν νοσφώτιστον·

ὁ δὲ πενθὼν Ἰσλαμισμός

καθῆκον ἔχει πρώτιστον,

στῶν εὐγενῶν τὴ βᾶχη,

διὰ παντὸς ἀθάνατον τὸν μακαρίτην νάχη.

Ἐμεῖς δὲν θὰ τὰ χάσωμε, βρὲ Γιάννη μου βεζύρη!
κι' ἂν ὁ Μωάμεθ πέθανε, εἶν' ὁ Ἀχμέτ χαζῆρι.

Μὲ νέας δάφνας ὁ γιατρός

τὸν θρόνον θὰ κοσμίση

τοῦ μεταστάντος τοῦ πατρός,

δὲν Ἄννινος ἐμίσει

καὶ Μπλέσας ἀνατρίγιαζε κι' ἐφθόνουσι εἰς αὐθέντες
ποῦ νῦν τὸν προσεκύνουσιν ἐξ Ἄθου τυφλωθέντες!

Γ. — Τότε λοιπὸν, μωρὲ Μαρῆ,
πρέπει νὰ πάρωμε κερὶ
γιὰ τὸν Καβαλιεράτο.

Μ. — Αὐτὸς εἶν' ἰσχυρότερος κι' ἀπὸ τὸ Μομφερράτο·
αὐτὸς ἐργάζεται σφά
κι' ὀδηπορεῖ κρυφά, κρυφά
καὶ σὰ φτωχοκαλόγηρος μαζώνει δηκονάρια.

Γ. — Ὡ ποῦ νὰ μοῦ σὲ δέσουνε στ' Ἅγιου τὰ φανάρια
ποῦ κάνεις μὲ τὰ λόγια σου τὸν ἄνθρωπο νὰ σκάση!
Ὅλα λοιπὸν θὰ μείνουνε; Κανένας δὲ θὰ χάση;

Μ. — Ἐγὼ θαρρῶ καὶ οἱ ὄχτῳ πῶς εἶναι καμωμένοι
 Γ. — Κι' ἐξέχασες μωρὲ κουτὲ τὸ φούρναρη ποῦ μένει ;
 Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα νὰν τὸν ἀληθμονήσης !
 Κι' εἶναι μωρὲ καλλίτερος ἀπ' ὅλους ὁ Διονύσης !
 Αὐτὸς κι' ἂν ἐπιτύχενε χαρὰ στὴν ἐπαρχία !
 Ἴσως νὰ ἐσωζώμεθα μ' αὐτὴν τὴ φουρναρχία
 ἀφοῦ μὲ τόσα πρόσωπα σημαντικὰ κι' ἀνώτερα,
 ἐπήγαμε στὸ διάολο μιὰ ὥρα γληγορώτερα !

— x x x x —

Τραγοῦδι γιὰ τὴν Παλική,
 ποῦ μᾶς τὸ στέρνουν ἀπὸ κεῖ.

Στὸ Ληξούρι μας Μολφέτα,
 πᾶν' τὰ πράγματα περφέτα,
 Σιγοῦρος δὲν εἶναι κανεὶς
 παρὰ ὁ Στέλιος ὁ Τζανῆς,
 ὁ Στέλιος μὲ τὸ βελαδὶ
 ποῦ σὰ γαρδέλι τσιπουρδαῖ.
 Ὁ λέωντας ὁ Λοχαγός,
 πὲς πῶς ἐγίνηκε λαγός.
 Ἄν βρωτᾶς γιὰ τὸ Φορέστη,
 εἶναι μ' ἐξῆ γράδα ζέστη
 κι' ὁ γ ι α τ ρ ὁ ς τοῦ κάνει κούρα
 ὄλο καὶ μὲ τὴν τσεκούρα.
 Ὁ Ἀλιβιζατος τρέχει
 καὶ τ' ἀπάντεχα παντέχει.
 Τ' ἀγκωνάρια γράφουν ὄλα.
 « Καληνύχτα Τσαγκαρόλα !
 Καληνύχτα σοῦ ἀφήνω
 εἰς τὴν κλίνην ὅπου μένεις,
 πάω γι' ἀγριοκουκουτσεσ
 καὶ νὰ μὴ μὲ περιμένης. »
 Ὁ κομπὸς ὁ Μαντζαθίνος
 εἶναι, μωρὲ γέ μου, φίνος !
 Καὶ τραβάει στοὺς χωριάτες
 ὄλο νότες βαριάτες.
 Τέλος γιὰ τὸ Μονοκρούσο,
 κάνουμε συνεισφορά
 νὰν τοῦ φιακούμε κολέτο
 καὶ βελάδα μὲ ὄρα,
 ποῦ θὰ πάη στὴν Ἀθῆνα
 κι' ἀπὸ βήματος θὰ πῆ,
 « ὀ π ω σ δ ῆ π ο τ ε , β ε θ α ἰ ω ς
 τ ἔ λ ο ς π ᾶ ν τ ω ν , π α ν ᾶ π ῆ ! »

Ληξουριώτης κορυφαῖος
 Καβολοζουμῆρουφαῖος.

— x x x —

ΑΡΓΗΣΕΣ !

Ἄργησες· πολὺ ἄργησες
 σ' ἐμένα νὰ πιστέψης,
 τὴν πονεμένη μου καρδιά
 νὰ ἔλθης νὰ γιατρέψης,
 ἐνῶ ἐγὼ τριγύρω σου
 σὰν τὴ μικρὴ τὴ φέλα
 ξεψύχουνα στὴ φλόγα σου
 ὄλος ἀγάπη... τρέλλα.
 Τώρα μοῦ λὲς πῶς μ' ἀγαπᾶς
 μὰ δὲν εἰξέρεις, μόνη
 πῶς μῶμειν' ἀφ' τὸ κάψιμο
 ἢ ἔρμη καρδιά μου σκόνη !

Κἧ. Τσιτσιέλης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Μόλις συνελθόντες ἐκ τοῦ πλήξαντος ἡμᾶς δυσ-
 στοχήματος τοῦ θανάτου τοῦ περιληγμένου πατρὸς
 μας σπεύδωμεν διὰ τοῦ παρόντος νὰ ἐκφράσωμεν
 τὰς ἐκ μέσης ψυχῆς ἀπείρους εὐχαριστίας μας πρὸς
 πάντας τοὺς συμμετασχόντας τῆς θλίψεως ἡμῶν.

Ἡ οἰκογένεια Π. ΒΙΝΙΕΡΑΤΟΥ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΣΜΟΥ ΝΑΥΑΓΙΟΥ.

Ἐν Πειραιεῖ καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν πλει-
 στηριασμῶν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ Συμβολαιογράφου
 Νικολάου Βουτυρᾶ ἐκποιοῦνται τὴν Κυριακὴν 20
 Ὀκτωβρίου 1902 ἀπὸ τῆς 10 π. μ. μέχρι τῆς με-
 σημβρίας εἰς ἐκούσιον πλειστηριασμόν ὑπὸ τῆς ἀσ-
 φαλιστικῆς ἐταιρίας « Ῥωσσία » τὰ ναυάγια τοῦ τὴν
 12 Σεπτεμβρίου ε. ε. ἐν τῇ θέσει ἅγιος Γεώργιος
 παρὰ τὴν νησίδα Βαρδιάνοι τῆς Κεφαλληνίας ναυα-
 γήσαντος ἀτμοπλοίου « Σύρος » ἐφ' ὅσον ταῦτα μέ-
 χρι τῆς σήμερον ἐπὶ τοῦ τόπου τοῦ ναυαγίου εὐρί-
 σκονται καὶ εἰς ἣν κατάστασιν διατελοῦσιν Ἡ ὀρι-
 στικὴ κατακύρωσις διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τοῦ κ.
 Ἀχιλλέως Κορέσση διευθυντοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι πρα-
 κτορείων τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρείας « Ῥωσσία ».

Στὸ κατάστημα ἐκεῖνο τ' Ἀβλιχάκη τὸ γνωστὸν,
 π' ἀπὸ ἐξοχα κασμίρια εἶναι πάντοτε μεστόν,
 τμήμα ῥαπτικῆς ἐφέτος συνεστήθη, ὃ ἐστίν,
 μ' ἕναν κόπτην Ἀθηναῖον κι' ἄριστον ἐφαρμοστήν.
 Τὸ λοιπὸν ἀκούσατέ το φίλοι τοῦ καλλωπισμοῦ
 πῶς μονάχα στ' Ἀβλιχάκη μὲ τὴ μόδα θὰ ντυθῆτε,
 θαῦρετε καὶ τὰς τιμὰς του ἀνευ συναγωνισμοῦ,
 κι' οὔτε λόγος δὲν ὑπάρχει πῶς θὰ ἐνθουσιασθῆτε.

ΙΑΚΩΒΑΚΙΟΥ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΤΥΠΟΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Η. ΚΟΥΤΣΙΣΙΑΝΟΥ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

